

Wrakingsprotocol rechtbank Overijssel

Dit wrakingsprotocol is vastgesteld in de bestuursvergadering van 14 november 2017 en vervangt het wrakingsprotocol van 17 december 2013.

Het wrakingsprotocol van 17 december 2017 is hierbij vervallen.

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	3
2	Wettelijke regeling	3
3	Wrakingsgronden	3
4	Wijze van wraking	4
5	Inrichting wrakingskamer	5
6	Hoe te handelen bij wrakingsverzoeken ter terechtzitting?.....	6
7	Hoe te handelen bij een wrakingsverzoek buiten de terechtzitting?	7
8	Vorbereidende werkzaamheden voor de behandeling van het wrakingsverzoek door de wrakingskamer	7
9	De behandeling van het wrakingsverzoek door de wrakingskamer	8
10	Administratieve verwerking van het wrakingsverzoek	11

1 Inleiding

Dit protocol is gebaseerd op de "Aanbeveling inzake afhandeling wrakingsverzoeken" van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak van 23 januari 2001¹ en bevat een nadere uitwerking ervan, zoals vastgesteld in de presidentenvergadering van 27 november 2006 en 28 augustus 2017. Doel van het protocol is het bevorderen van een vlotte en professionele behandeling van wrakingsverzoeken. Het protocol is vastgesteld door het bestuur op 14 november 2017 en treedt direct in werking. Het protocol vastgesteld op 17 december 2013 is hierbij vervallen.

2 Wettelijke regeling

De Wetboeken van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) en van Strafvordering (Sv) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kennen een vrijwel eenvormige regeling met betrekking tot wraking en verschoning: zie de artikelen 36-41 Rv, 512-518 Sv en 8:15-8:20 Awb.

3 Wrakingsgronden

3.1 Recht op een onpartijdige rechter

In een rechtsstaat heeft men recht op een onpartijdige rechter (art. 6 EVRM). Wraking is een middel voor procespartijen om dit recht af te dwingen². Een rechter kan worden gewraakt "op grond van feiten of omstandigheden waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden" (artikelen 512 Sv, 36 Rv, 8:15 Awb).

3.2 Subjectieve en objectieve onpartijdigheid

Ten aanzien van onpartijdigheid wordt in de jurisprudentie onderscheid gemaakt tussen subjectieve en objectieve aspecten van onpartijdigheid³.

Bij de subjectieve aspecten moet men denken aan de persoonlijke instelling van de rechter. Hier geldt als criterium dat een rechter moet worden vermoed uit hoofde van zijn aanstelling onpartijdig te zijn, tenzij zich een uitzonderlijke omstandigheid voordoet die een zwaarwegende aanwijzing oplevert voor het oordeel dat een rechter jegens een rechtzoekende persoonlijk, dan wel aangaande een standpunt in een zaak, een vooringenomenheid koestert, althans dat de bij een rechtzoekende dienaangaande bestaande vrees gerechtvaardigd is⁴. De vrees

¹ Trema 2001, nr. 4, p. 184

² HR 30 november 1990, NJ 1992, 94

³ EHRM 24 mei 1989, NJ 1990, 627.

⁴ HR 18 april 1995, NJ 1996, 73, HR 24 oktober 1995, NJ 1996, 484, en HR 18 mei 2004, NJ 2004, 498 (telkens strafkamer).

voor subjectieve partijdigheid van de rechter moet bovendien objectief gerechtvaardigd zijn⁵.

Bij de objectieve aspecten gaat het om feiten of omstandigheden die, ongeacht de persoonlijke instelling van de rechter, grond geven om te vrezen dat een rechter niet onpartijdig is, waarbij ook de (te vermijden) schijn van partijdigheid van belang is. De bewijsrechtelijke drempel is aanzienlijk lager dan voor subjectieve partijdigheid. De verzoeker hoeft niet te bewijzen dat die feiten of omstandigheden ook werkelijk tot vooringenomenheid hebben geleid: "legitimate doubt" kan voldoende zijn⁶. De feiten waarop de verzoeker zich beroept moeten aannemelijk zijn geworden; zij moeten zwaarwegende redenen opleveren voor (objectiveerbare) twijfel aan de onpartijdigheid.

4 Wijze van wraking

4.1 Vereisten ten aanzien van het verzoek

Een wrakingsverzoek wordt schriftelijk ingediend en dient gemotiveerd te zijn ten aanzien van iedere rechter op wie het betrekking heeft. Het verzoek moet worden gedaan zodra de daaraan ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden bekend zijn geworden. In procedures waarin partijen niet in persoon maar slechts bij advocaat kunnen procederen, is ondertekening van het schriftelijke verzoek door een advocaat verplicht⁷. De verzoeker die zonder bijstand van een verplichte advocaat een verzoek indient, wordt hierop gewezen. Hij krijgt een korte periode (bijvoorbeeld een week) de gelegenheid om zijn verzuim te herstellen; een eventueel reeds geplande zitting wordt zolang aangehouden.

Tijdens een terechtzitting kan het verzoek ook mondeling worden gedaan door de desbetreffende partij (respectievelijk verdachte) of namens deze door de advocaat. In het bestuursrecht kan het verzoek ook mondeling geschieden na de aanvang van het horen van partijen of getuigen in het onderzoek artikel 8:16 lid 2 Awb). Volgens de wet is de verzoeker verplicht alle feiten en omstandigheden die hem tot zijn verzoek brengen, tegelijk voor te dragen.

4.2 Wie kan een wrakingsverzoek indienen?

Een rechter kan worden gewraakt op verzoek van een partij (in een civiele verzoekschriftprocedure ook: een verschenen belanghebbende) in het civiele of bestuursrechtelijke geding, op verzoek van de verdachte of het openbaar ministerie in een strafzaak. Als de wet voor een betrokkene in de procedure niet expliciet voorziet in de mogelijkheid een wrakingsverzoek in te dienen, staat dit protocol niet in de weg aan een ruime uitleg van de wet.

⁵ EHRM 26 oktober 1984, NJ 1988, 744.

⁶ EHRM 7 augustus 1996, NJ 1998, 185.

⁷ HR 28 juni 1985, NJ 1985, 836, en HR 18 december 1998, NJ 1999, 271.

4.3 Wie kan gewraakt worden?

Wraking is uitsluitend mogelijk van de rechter(s) door wie een zaak wordt behandeld; niet van de griffier of van het openbaar ministerie. Wraking van alle leden van de meervoudige kamer die een bepaalde zaak behandelt is dus mogelijk, wraking van een heel college (alle rechters of raadsheren van het gerecht in kwestie) niet. Ook de rechter-commissaris in strafzaken, in een rogatoire commissie of in insolventies kan worden gewraakt. Rechters van de wrakingskamer kunnen eveneens worden gewraakt. Het gaat er dan om of er sprake is van feiten en omstandigheden die het vermoeden wettigen dat de betrokken leden ten aanzien van het door hen te behandelen wrakingsverzoek niet onpartijdig of onafhankelijk zijn⁸.

4.4 Wanneer kan een wrakingsverzoek worden ingediend?

Een wrakingsverzoek kan worden ingediend in elke stand van het geding - mits vóór de einduitspraak⁹ - zodra de wrakingsgronden bekend zijn. Een later ingediend verzoek kan niet-ontvankelijk worden verklaard¹⁰.

5 Inrichting wrakingskamer

5.1 Vaste lijst met leden van de wrakingskamer per hoofdlocatie

De rechtbank Overijssel kent één wrakingskamer met een voorzitter en een aantal plaatsvervangend voorzitters. Het bestuur stelt per hoofdlocatie een vaste lijst van leden van de wrakingskamer samen. De (plaatsvervangend) voorzitter bepaalt bij een inkomend wrakingsverzoek welke leden in de samen te stellen wrakingskamer zitting nemen.

5.2 Samenstelling wrakingskamer

Uitgangspunt, behoudens bij wrakingszaken die met grote spoed moeten worden behandeld, is dat de wrakingskamer wordt samengesteld uit twee leden van de locatie waar de wraking wordt behandeld en één lid van de andere locatie. Er wordt naar gestreefd de kamer uit verschillende teams samen te stellen. In uitzonderlijke situaties, ter beoordeling door de voorzitter, kan de wrakingskamer worden samengesteld uit leden van andere rechtbanken of kan verwijzing op grond van artikel 46b RO plaatsvinden. Te denken valt aan kwesties betreffende

⁸ Volgens A-G Machielse in zijn conclusie voor HR 14 juni 2005, AT7031 (onderdeel 3.6), kan in de gevallen waarin de rechter die op de wraking in een strafzaak moet beslissen zelf een eerlijke en onpartijdige behandeling van het wrakingsverzoek niet blijkt te waarborgen, gebruik worden gemaakt van de voorziening in artikel 512 Sv.

⁹ Zie o.m. HR 18 december 1998, NJ 1999, 271.

¹⁰ Zie voor een na de terechtzitting ingediend verzoek HR 22 december 1992, DD 1993, 198. In deze zaak mocht de rechter het verzoek om wraking, dat was gedaan na sluiting van de behandeling maar vóór de einduitspraak, negeren. In dit protocol is gekozen voor een iets andere lijn, in de geest van Rb. Utrecht 13 november 1998 (Trema 2002, special januari, p. 57-58) en van HR 19 november 1999, NJ 2001, 30, waarin een verzoek om wraking van twee raadsheren in behandeling is genomen, hoewel het was ingediend kennelijk na sluiting van de behandeling ter zitting van de Hoge Raad en nadat aan verzoeker de namen waren meegedeeld van de raadsheren die arrest zouden wijzen.

de onpartijdigheid van de (plaatsvervangend) voorzitter, van het bestuur of van andere bestuurders, optredend in een rechterlijke functie¹¹.

6 Hoe te handelen bij wrakingsverzoeken ter terechtzitting?

6.1 Vastleggen feiten en omstandigheden

Wanneer om wraking wordt verzocht tijdens de zitting van een meervoudige kamer, stelt de voorzitter van deze kamer allereerst vast op welke rechter(s) het wrakingsverzoek betrekking heeft. Vervolgens vraagt hij, dan wel de enkelvoudige kamer¹², om opgave van alle feiten en omstandigheden die aanleiding geven tot het wrakingsverzoek. De zittingsgriffier legt een en ander vast in een procesverbaal, dat wordt getekend door de voorzitter van de meervoudige kamer (dan wel het lid van de enkelvoudige kamer) en de zittingsgriffier¹³.

6.2 De behandeling ter terechtzitting wordt geschorst

Vervolgens wordt de behandeling ter zitting geschorst onder mededeling dat het wrakingsverzoek zo spoedig mogelijk zal worden behandeld door een wrakingskamer en dat het onderzoek in de hoofdzaak na de beslissing in het wrakingsincident zal worden voortgezet, dan wel door een andere kamer zal worden aangevangen. Indien de behandeling van het wrakingsverzoek en de voortzetting/aanvang van het onderzoek niet op dezelfde dag kunnen plaatsvinden, of in geval van berusting, wordt – indien mogelijk – een nieuwe zittingsdag aangezegd.

De rechter wiens wraking is verzocht onthoudt zich na het wrakingsverzoek van verdere bemoeiingen met de zaak voor zover die uitstel gedogen of door andere rechters kunnen worden verricht¹⁴.

Het moment van indiening van het wrakingsverzoek wordt vastgelegd in het procesverbaal. Handelingen die geen uitstel gedogen dienen te worden uitgevoerd¹⁵. Na gegrondverklaring van het wrakingsverzoek oordeelt de nieuwe (meervoudige) kamer over de gevolgen van de gegrondverklaring.

¹¹ Vgl. Rb. Leeuwarden, 24 juli 2000, NJ 2000, 696.

¹² Bij een enkelvoudige kamer is de in de vorige zin bedoelde vaststelling uiteraard niet aan de orde.

¹³ Het proces-verbaal wordt bij voorkeur terstond opgemaakt en voorgelezen, daarna ondertekend. Dit voorkomt verschil van mening over de gronden van het wrakingsverzoek.

¹⁴ De wettelijke regeling kent, anders dan art. 520 lid 1 (oud) Sv, geen regel meer over de uitsluiting van bemoeiingen door een rechter wiens wraking is verzocht. Het stelsel van verboden processuele handelingen en bevoegdheden werd onnodig bevoogdend geacht, terwijl het bovendien een vorm van geïnstitutionaliseerd wantrouwen tegen de rechter zou impliceren (Kamerstukken II 1991/92, 22 495, nr. 3, p. 113). Niettemin lijkt een uitsluiting van verdere bemoeiingen die uitstel gedogen of door een andere rechter kunnen worden verricht, wenselijk. Het verdient aanbeveling om de gevallen waarin verdere bemoeiingen geen uitstel gedogen zo beperkt mogelijk te houden.

¹⁵ Een voorbeeld van een bemoeiing die geen uitstel gedooft is de beslissing op een vordering tot verlenging van de gevangenhouding kort vóór het verstrijken van een termijn.

6.3 Melding wrakingsverzoek door zittingsgriffier

De zittingsgriffier meldt het wrakingsverzoek, onder afgifte van het daarvan gemaakte proces-verbaal, terstond aan de griffier van de wrakingskamer. De zittingsgriffier verzoekt dan tevens om samenstelling van een wrakingskamer. Vervolgens wordt een wrakingskamer samengesteld (zie hoofdstuk 5). Deze treedt desgewenst en zo mogelijk direct aan en vangt aan met de behandeling van het verzoek (zie hoofdstuk 9).

6.4 Geen contact

Tot het moment van de uitspraak van de wrakingskamer heeft de rechter wiens wraking is verzocht, buiten aanwezigheid van de indiener van het verzoek geen contact over de zaak met leden van de wrakingskamer.

6.5 Al dan niet berusten

Vóór het moment van schorsing van de terechtzitting neemt de gewraakte rechter in beginsel nog geen besluit over het al dan niet berusten in de wraking.

7 Hoe te handelen bij een wrakingsverzoek buiten de terechtzitting?

7.1 Wrakingsverzoek naar de griffier van de wrakingskamer

Een buiten de zitting ingediend verzoek wordt zo spoedig mogelijk ter hand gesteld aan de griffier van de wrakingskamer. De wrakingskamer wordt samengesteld conform hoofdstuk 5. Indien het wrakingsverzoek niet bij de betrokken rechter zelf is binnengekomen, stelt de griffier van de wrakingskamer deze onmiddellijk na binnenkomst van het verzoek daarvan op de hoogte.

7.2 Geen contact

Hier geldt eveneens hetgeen onder 6.4 is vermeld.

7.3 Al dan niet berusten

Hier geldt eveneens hetgeen onder 6.5 is vermeld.

8 Voorbereidende werkzaamheden voor de behandeling van het wrakingsverzoek door de wrakingskamer

8.1 Apart wrakingsdossier

De griffier van de wrakingskamer legt een apart dossier aan voor het wrakingsverzoek, met een eigen registratienummer.

In dit dossier worden opgenomen:

- het wrakingsverzoek;
- het proces-verbaal van de zitting waarop het wrakingsverzoek is gedaan;

- een schriftelijke reactie van de betrokken rechter(s) op het wrakingsverzoek.

De griffier zorgt ervoor dat de leden van de wrakingskamer, de verzoeker, de andere procespartij(en) en in strafzaken het openbaar ministerie beschikken over een exemplaar van het wrakingsdossier, althans inzage daarin hebben. Ook het dossier in de hoofdzaak is beschikbaar.

8.2 Betrokkenen informeren en informatie verzamelen door griffier

De griffier van de wrakingskamer stuurt de betrokken rechter een kopie van het wrakingsverzoek, met het verzoek:

- te berichten of hij/zij in de wraking berust;
- indien hij/zij niet berust, op te geven of hij gehoord wil worden;
 - eventueel schriftelijk te reageren op het wrakingsverzoek.

Indien de rechter niet berust, informeert de griffier van de wrakingskamer alle betrokkenen (verzoeker, de rechter wiens wraking is verzocht, in strafzaken het openbaar ministerie, andere procespartijen) over de zittingsdatum, onder mededeling dat zij ter zitting in de gelegenheid zullen worden gesteld te worden gehoord (met inachtneming van hetgeen in paragraaf 9.3 wordt overwogen). Partijen worden per mail of telefonisch geïnformeerd over de zitting. Bij twijfel of de oproep betrokkene heeft bereikt wordt deze zowel aangetekend als per gewone post verstuurd.

De griffier roept zo nodig¹⁶ een tolk op en regelt het transport voor de gedetineerde.

8.3 Berusting

Indien de betrokken rechter wenst te berusten, bericht de griffier van de wrakingskamer dit aan de verzoeker en de eventuele andere partijen.

8.4 Behandeling op dezelfde dag

Indien de behandeling van het wrakingsverzoek nog op dezelfde dag plaatsvindt, wordt voor zover nodig afgeweken van het bepaalde in 8.2.

9 De behandeling van het wrakingsverzoek door de wrakingskamer

9.1 Behandeling zo spoedig mogelijk

Het verzoek tot wraking wordt zo spoedig mogelijk ter zitting behandeld. De wrakingskamer kan het verzoek tot wraking wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid zonder behandeling ter zitting aanstonds afwijzen:

- a. indien het verzoek niet door een partij is ingediend;
- b. indien het verzoek niet is gemotiveerd;

¹⁶ Indien wettelijk voorgeschreven.

- c. indien het verzoek is ingediend na het tijdstip waarop in de hoofdzaak einduitspraak is gedaan;
- d. indien het verzoek geen betrekking heeft op de met de behandeling van de zaak belaste rechter is gericht tegen het hele college;
- e. indien het een volgend verzoek ten aanzien van eenzelfde rechter betreft, tenzij feiten of omstandigheden worden voorgedragen die pas na het eerdere verzoek aan de verzoeker bekend zijn geworden;
- f. indien ten aanzien van verzoeker in een eerdere beslissing op een wrakingsverzoek in dezelfde zaak bepaald is dat wegens misbruik een volgend verzoek niet in behandeling wordt genomen;
- g. indien het een verzoek tot wraking van de wrakingskamer betreft en daaraan dezelfde feiten of omstandigheden ten grondslag worden gelegd als aan het oorspronkelijke verzoek tegen de met de behandeling van de zaak belaste rechter;
- h. indien het een verzoek tot wraking van de wrakingskamer betreft en het berust op feiten of omstandigheden die voor elke wrakingskamer – in welke samenstelling dan ook – gelden; of
- i. indien sprake is van kennelijk misbruik van recht.

De met de behandeling van de zaak belaste rechter kan beslissen het verzoek tot wraking niet aan de wrakingskamer voor te leggen als de onder a. of f. genoemde omstandigheid zich voordoet.

De wrakingskamer kan een tegen haar gericht verzoek tot wraking zonder behandeling ter zitting afwijzen als zij van oordeel is dat de onder g. of h. genoemde omstandigheid zich voordoet.

9.2 Openbaarheid van de zitting

In civiele en in bestuursrechtelijke zaken is de zitting van de wrakingskamer in beginsel openbaar (vgl. de artikelen 27 Rv en 8:62 Awb). In strafzaken is geen behandeling ter openbare terechtzitting voorgeschreven (art. 515 Sv) en kan het volgsysteem worden gehanteerd: tijdens de openbare terechtzitting ingediende verzoeken worden in het openbaar behandeld en omgekeerd. De buiten de terechtzitting ingediende verzoeken worden behandeld door de (in beginsel niet openbare) raadkamer (artikelen 21 en 22 Sv)¹⁷ ¹⁸. Ook in andere gevallen waarin de wet een uitzondering maakt op het beginsel van openbaarheid van terechtzittingen verdient het volgsysteem aanbeveling¹⁹.

¹⁷ Zowel artikel 39 Rv als artikel 8:18 Awb spreekt over een behandeling ter (terecht)zitting. Uit de memorie van toelichting blijkt dat hiermee een openbare behandeling is beoogd. Voor strafvordering is een daartoe strekkend voorschrift wel aangekondigd (Kamerstukken II, 1999/2000, 26 855, nr. 3, p. 67), maar is tot dusver niet doorgevoerd.

¹⁸ In een publicatie in *Trema* 2003, nr. 7 (p. 258 e.v.), onder de titel *De openbare wrakingszitting: goed voor het rechterlijk gezag?*, heeft W.N. Evers een onderscheid gemaakt tussen organisatorische en persoonlijke onpartijdigheid. Zij bepleit behandeling achter gesloten deuren in geval van (de schijn van) persoonlijke partijdigheid. In uitzonderingssituaties kan het aangewezen zijn om een wrakingsverzoek te behandelen achter gesloten deuren. Het verdient aanbeveling om terughoudend van deze mogelijkheid gebruik te maken.

¹⁹ Zie bijvoorbeeld artikel 803 Rv.

9.3 Horen van betrokkenen

De verzoeker en de gewraakte rechter worden in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Ambtshalve of op verzoek van verzoeker of de betrokken rechter kan de wrakingskamer bepalen dat zij niet in elkaars aanwezigheid worden gehoord. Het verdient aanbeveling van deze bevoegdheid slechts terughoudend gebruik te maken. In strafzaken wordt het openbaar ministerie in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. In civiele zaken kan het openbaar ministerie worden gehoord (artikel 44 Rv). Hoewel de wet dit niet voorschrijft, verdient het aanbeveling in civiele en in bestuursrechtelijke zaken de wederpartij van de verzoeker in de hoofdzaak uit te nodigen. Deze wederpartij is weliswaar geen partij in het wrakingsincident, maar kan er wel belang bij hebben om erop toe te zien dat in het wrakingsincident niet de merites van de hoofdzaak worden besproken. Als dit – bij uitzondering – voor een juiste behandeling van het wrakingsverzoek onontkoombaar is, krijgt de wederpartij de gelegenheid zich daarover uit te spreken.

9.4 Beslissing zo spoedig mogelijk

De wrakingskamer beslist binnen twee weken op het wrakingsverzoek. De beslissing is schriftelijk en gemotiveerd en dient onverwijld te worden toegezonden aan verzoeker, de rechter wiens wraking is verzocht, het openbaar ministerie en andere procespartijen. De beslissing wordt in het openbaar uitgesproken, tenzij de wet anders bepaalt. In bijzondere gevallen kan de wrakingskamer ook mondeling uitspraak doen. De beslissing en de motivering daarvan worden vervolgens binnen twee weken in een proces-verbaal op schrift gesteld.

9.5 Publicatie beslissing

Wrakingsbeslissingen worden gepubliceerd op www.rechtspraak.nl. Publicatie kan afhankelijk van de inhoud van de uitspraak achterwege blijven. De naam van de rechter wiens wraking is verzocht wordt in beginsel niet geanonimiseerd²⁰.

9.6 Gronden voor afwijzing en inhoudelijke toetsing

Als de in hoofdstuk 4 beschreven voorgeschreven wijze van wraking niet is toegepast, kan er grond zijn om een wrakingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. De inhoudelijke toetsing van het wrakingsverzoek vindt plaats aan de hand van de in hoofdstuk 3 beschreven criteria.

9.7 Geen rechtsmiddel

Tegen de beslissing van de wrakingskamer staat geen rechtsmiddel open²¹. Dit is slechts anders indien de wrakingskamer de regeling met betrekking tot de wraking ten onrechte niet heeft toegepast of buiten het toepassingsgebied ervan is getreden, dan wel zodanig essentiële vormen niet in acht heeft genomen dat

²⁰ Zie de anonimiseringsrichtlijnen (<http://www.rechtspraak.nl/Uitspraken-en-Registers/uitspraken/Anonimiseringsrichtlijnen/Pages/default.aspx>)

²¹ HR 24 september 2010, LJN BM9603

van een eerlijke en onpartijdige behandeling niet kan worden gesproken²². De omstandigheid dat in eerste aanleg een wrakingsverzoek is afgewezen, staat er niet aan in de weg dat de onpartijdigheid van de rechter die in eerste aanleg vonnis heeft gewezen, in hoger beroep kan worden getoetst in het verband van een door of namens een procespartij in hoger beroep gedaan beroep op schending in eerste aanleg van het recht op behandeling door een onpartijdige rechter²³.

9.8 Buitengewoon rechtsmiddel

Iedere belanghebbende kan zich tot de procureur-generaal bij de Hoge Raad richten met het verzoek om cassatie in het belang der wet in te stellen.

10 Administratieve verwerking van het wrakingsverzoek

10.1 Wrakingsdossier naar de griffier van de wrakingskamer

De griffier van de wrakingskamer voegt de aantekeningen van de behandeling van het wrakingsverzoek en de beslissing van de wrakingskamer in het wrakingsdossier.

10.2 Registratie en bespreking door het bestuur

De griffier van de wrakingskamer registreert de wrakingsverzoeken en de afloop ervan. Aan de hand van de aldus geregistreerde gegevens rapporteert de voorzitter van de wrakingskamer jaarlijks, vóór 1 april, aan het bestuur over het aantal wrakingsverzoeken in het voorafgaande jaar, de gronden waarop deze zijn gedaan, en de beslissingen. Het bestuur bespreekt de rapportage vóór 1 mei daaropvolgend.

²² HR 22 januari 1999, NJ 1999, 243, HR 26 januari 2001, NJ 2001, 177, en CRvB 11 december 2001, RSV 2002/99. Zie ook Snijders/Wendels, *Civiel appel* (derde druk 2003), nr. 315 e.v. Ten aanzien van arbiters: HR 18 februari 1994, NJ 1994, 765, m.nt. HJS. Een beoordeling van de onpartijdigheid van de rechters die in eerste aanleg vonnis hebben gewezen is overigens niet aan het oordeel van de rechter in hoger beroep onttrokken; zie HR 31 oktober 2000, LJN AA7956, Nieuwsbrief Strafrecht 2000, 12, nr. 235. Volgens HR 14 juni 2005, AT7031, staat ingevolge artikel 515 lid 5 Sv tegen een beslissing op een verzoek tot wraking in strafzaken geen rechtsmiddel open, zodat het cassatieberoep niet-ontvankelijk is. A-G Machielse wijst in zijn conclusie op correctiemogelijkheden voor oneffenheden in het voorbereidende onderzoek (artikel 359a Sv). Als de verdediging meent in het voorbereidende onderzoek te kort te zijn gedaan door een bevooroordeelde onderzoeksrechter, staat niets eraan in de weg de vonnisrechter deze bezwaren voor te leggen in het kader van artikel 359a Sv. Het in artikel 6 EVRM neergelegde vereiste van een eerlijk proces biedt, los van een wrakingsincident, onder omstandigheden in de hoofdzaak aanknopingspunten voor een beoordeling van een berechting in een eerdere instantie.

²³ Vgl. het in noot 21 genoemde arrest HR 31 oktober 2000, LJN AA7956, r.o. 3.3, Nieuwsbrief Strafrecht 2000, 12, nr. 235.

Volgens de memorie van toelichting kan deze bevoegdheid dienst doen zowel bij herhaalde verzoeken om wraking van dezelfde rechter op grond van gepretendeerde nova, als bij gelijktijdige of opeenvolgende verzoeken ten aanzien van meerdere rechters. Zie in dit verband CRvB 11 december 2001, RSV 2002, 99.

11 Publicatie

Dit protocol en de namen van de leden van de wrakingskamer worden gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Zwolle, 14 november 2017
Namens het bestuur van de rechtbank Overijssel,
Takvor Avedissian, President